

РЕШЕНИЕ

№ 4097

гр. София, 22.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 27 състав,
в публично заседание на 18.05.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Цветанка Паунова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **10924** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - 178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 54, ал. 6 от Закона за кадастъра и имотния регистър /ЗКИР/.

Образувано е по жалба на В. Д. С., Д. Г. Д. и Х. Г. Н., всичките представлявани от адв. Г. Л., срещу Заповед № 18-8822/21.09.2020г. на началника на Службата по геодезия, картография и кадастър С., с която е одобрено изменението в кадастралната карта и кадастралните регистри /КККР/ на [населено място], одобрена със Заповед № РД-18-3/11.01.2011г. на ИД на АГКК, състоящо се в промяна на северната и източната граница на поземлен имот /ПИ/ с идентификатор 68134.2040.2280 в съответствие с границите на УПИ IX-605, кв. 22 по действащ регулационен план на м. „в.з. С.-север“, одобрен със заповед № РД-50-09-202/03.07.1989г. на председателя на ИК на СНС.

Наведени са доводи, че оспорената заповед е незаконосъобразна поради несъответствие с материалния закон и допуснати съществени процесуални нарушения. Сочи се, че с процедираното изменение в КК са допуснати несъответствия между съществуващото фактическо положение и отразеното в КК. Твърди се, че е налице спор за материално право, тъй като жалбоподателите са възразили срещу исканите изменения в кадастралната карта. Твърди се също, че не са установени в пълнота всички релевантни за случая факти и обстоятелства, а самата заповед е немотивирана.

В съдебно заседание жалбоподателите се представляват от адв. Л., който поддържа жалбата на заявените основания и претендира разноски по делото.

Ответникът - началникът на Службата по геодезия, картография и кадастър С., чрез адв. Б., моли за отхвърляне на жалбата. Представя писмена защита.

Заинтересованите страни - М. А. З. и С. А. А., за съдебно заседание редовно уведомени, не се явяват и не изпращат представител.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК събраните и приети по делото писмени доказателства и законосъобразността на оспорвания административен акт като цяло, приема за установено от фактическа страна следното:

Съгласно нотариален акт № 64, том I, рег. № 1206, дело № 62/2003г. /л. 74/ жалбоподателят Д. Г. Д. се легитимира като собственик на недвижим имот с площ 638 кв.м, находящ се в [населено място], р-н В. СО, кв. С., съставляващ УПИ VIII-606 по регулационния план на [населено място], м. „в.з. С. – север“. Съгласно скица № 15-1023531/02.11.2020г. от СГКК С. /л. 11/ същият имот е с площ 694 кв.м. по КККР, одобрена със Заповед № РД-18-3/11.01.2011г. на ИД на АГКК – ПИ с идентификатор 68134.2040.606

Съгласно нотариален акт № 191, том LLXXXVII, дело № 27848/1993г. /л. 85/ жалбоподателят Х. Г. Н. се легитимира като собственик на 440/945 ид.ч. от недвижим имот – вилно място с площ от 945 кв.м, съставляващо парцел XV-605 в кв. 22 по плана на [населено място], м. „в.з. С. – север“. Съгласно скица № 15-1023529/02.11.2020г. същият имот е отразен с идентификатор 68134.2040.2281 с площ 509 кв.м, като в КРНИ не са записани собственици.

Видно от нотариален акт № 191, том LLXXXVII, дело № 27848/1993г., нотариален акт 37, том XXI, дело № 4039/1995г. и нотариален акт № 95, том III, дело № 530/1991г. жалбоподателят В. Д. С. е собственик на 505/945 ид.ч. от вилно място с площ 945 кв.м., съставляващо парцел XV-605, кв. 22 по плана на [населено място], м. „в.з. С. – север“. Съгласно скица № 15-1023527/02.11.2020г. на СГКК С. В. Д. С. е собственик на имот с идентификатор 68134.2040.2042, чиято площ е 440 кв.м.

Съгласно нотариален акт № 197, том V, рег. № 11335, дело № 866/2019г. (л. 185-188) заявителите пред органа по кадастъра М. А. З. и С. А. А. се легитимират като собственици на поземлен имот с идентификатор 68134.2040.2280 по КККР с площ по кадастрална скица 831 кв.м, с номер по предходен план – парцел IX-605, кв. 22, който имот представлява УПИ IX-605 в кв. 22 по плана на [населено място], м. „в.з. С. – север“, с площ от 799 кв.м. Идентично е описанието на същия имот /УПИ IX-605/ и в представените по делото /л. 101-105/ нотариален акт № 150, дело № 142/2007г. и нотариален акт № 106, дело № 100/2007г.

Със Заповед № 18-10677/10.12.2018г. (л. 27-28) е одобрено изменението в КККР, одобрена със Заповед № РД-18-3/11.01.2011г., като са нанесени нови обекти в КККР – ПИ 68134.2040.2280 с площ 831 кв.м, ПИ 68134.2040.2281, с площ 509 кв.м, заличен е ПИ 68134.2040.605 с площ 1343 кв.м и са променени границите на съществуващи обекти в КККР (улици) – ПИ 68134.2040.2099, като площта е увеличена от 1964 кв.м на 1976 кв.м и ПИ 68134.2040.2102, като площта е намалена от 844 кв.м на 835 кв.м.

Производството пред административния орган е започнало по заявление с вх. № 01-143943/26.03.2020г. от М. А. З. и С. А. А. за нанасяне на промени в КККР за ПИ с идентификатор 68134.2040.2280. Изменението се изразява в промяна на северната и източната граница на ПИ 68134.2040.2280 и поставянето ѝ в съответствие с границите на УПИ IX-605, кв. 22 по действащия регулационен план на [населено място], м. „в.з. С. – север“, одобрен със Заповед № РД-50-09-202/03.07.1989г. на председателя на ИК

на СНС. Приложен е проект за изменение на КККР, според чиято обяснителна записка изменението е с правно основание чл. 51, ал. 1, т. 2 от ЗКИР /отстраняване на грешка/ и се състои в поставяне на границите в съответствие с документа за собственост.

С уведомлението по чл. 26, ал. 1 от АПК ответникът е дал възможност на заинтересованите лица, настоящи жалбоподатели, да вземат становище по исканото изменение. Последните са подали възражения, като са представили доказателства, че не са налице основания за одобряване на исканото изменение в КККР.

Ответникът е уважил подаденото заявление и е постановил Заповед № 18-8822/21.09.2020г., с която на основание чл. 51, ал. 1, т. 2 от ЗКИР и съгласно скица-проект № 15-865026/21.09.2020г., е одобрил изменението в КККР на [населено място], одобрени със Заповед № РД-18-3/11.01.2011г. на ИД на АГКК, състоящо се в промяна на северната и източната граница на поземлен имот /ПИ/ с идентификатор 68134.2040.2280 в съответствие с границите на УПИ IX-605, кв. 22 по действащ регулационен план на м. „в.з. С.-север“, одобрен със заповед № РД-50-09-202/03.07.1989г. на председателя на ИК на СНС. Постъпилите възражения са мотивирано отхвърлени.

За изясняване на релевантните за делото обстоятелства е назначена и изслушана съдебно-техническа експертиза, неоспорена от страните, която съдът кредитира като компетентно и обективно изготвена.

Според СТЕ действащият кадастрален и регулационен план за територията е одобрен със Заповед № РД-50-09-202/03.07.1989 г. на председателя на ИК на СНС за местността в.з. „С.-север“, извадка от плана е приложена по делото (л. 184). В кадастралната основа на този план са нанесени имоти с пл. № 605 и 606 в кв. 22. За имот пл. № 605 са обособени два урегулирани поземлени имота - УПИ XV-605 с графична площ 955 кв.м и УПИ IX-605 с графична площ 870 кв.м. Външните граници на обособените УПИ съвпадат с имотните граници. За имот пл. № 606 също са обособени два УПИ, като отреденият УПИ VIII-606 има обща граница с УПИ XV-605 и УПИ IX-605.

Одобреното с обжалваната заповед изменение в КККР предвижда промяна на границите на имот с идентификатор 68134.2040.2280 със съседните имоти с идентификатори 68134.2040.2042, 68134.2040.2281 и 68134.2040.606.

Експертизата констатира непълно съвпадение между засегнатите от изменението на кадастралната карта имотни граници и регулационните граници от действащия регулационен план, представляващи границите на УПИ IX-605 с УПИ XV-605 и УПИ VIII-606 в кв. 22. Несъвпадението е в рамките на допустимата точност.

Според СТЕ имотите от представените документи за собственост на жалбоподателите представляват: УПИ XV-605, кв. 22, собственост на В. Д. С. и Х. Г. Н., нанесен в КК с идентификатори 68134.2040.2042 и 68134.2040.2281; УПИ VIII-606, кв. 22, собственост на Д. Г. Д., нанесен в КК с идентификатор 68134.2040.606. Имотът от представения документ за собственост на заинтересованите страни /С. А. А. и М. А. З./ представлява ПИ с идентификатор 68134.2040.2280. Констатира се непълно съвпадение между регулационните граници и имотните граници от КК, което е в допустимата точност. Предвид обстоятелството, че придобият от заинтересованите страни имот представлява идентификатор 68134.2040.2280 (а не УПИ), по отношение на същия е налице пълно съответствие между документа за собственост и данните от КК преди обжалваното изменение.

Вещото лице сочи, че имоти с идентификатори 68134.2040.2281, 68134.2040.2280,

68134.2040.2042 и 68134.2040.606 са нанесени в кадастралната карта по данни от геодезическо заснемане на съществуващите на място граници.

В съдебно заседание вещото лице е потвърдило констатациите си, че е налице непълно съвпадение между засегнатите от изменението на КК имотни граници и регулационните граници от действащия регулационен план, което е в рамките на допустимата точност.

По делото са събрани гласни доказателства по искане на процесуалния представител на жалбоподателите. Разпитаният по делото свидетел Т. Г. К.-М. не дава сведения, релевантни за изясняване на обстоятелствата по делото, изключая, че процесните имоти са били оградени по външните граници с плътни огради.

При така изложената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е допустима. Подадена е срещу акт, подлежащ на съдебно оспорване, от заинтересовано лице по смисъла на § 1, т. 13 от ДР на ЗКИР, в преклузивния срок и при наличие на правен интерес.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган в пределите на предоставената му власт, съобразно чл. 54, ал. 4 от ЗКИР. Заповедта е издадена в предвидената от закона форма и съдържа изискуемите реквизити по чл. 59, ал. 2 от АПК.

Налице е обаче съществено процесуално нарушение, вследствие на което е нарушен и материалният закон. Административният орган е издал оспорения акт без да провери и прецени събраните доказателства и без да изясни фактите и обстоятелствата от значение за случая, в нарушение на чл. 35 и 36 от АПК. По същество началникът на СГКК С. безкритично е одобрил скицата-проект и обяснителната записка към проекта, без да съобрази представените по преписката титули за собственост.

Производството по изменение на кадастралната карта и кадастралните регистри е започнало по искане на заинтересовани лица, легитимирали се с документ за собственост, с твърдения, че данните за обектите на кадастъра са неправилно отразени. От обяснителната записка се установява, че изменението се състои в нанасянето на ПИ 68134.2040.2280 съобразно документ за собственост, при което границите му се коригират в съответствие с границите на УПИ IX-605 от действащия регулационен план на кв. 22, м. „в.з. С.-север“ район „В.“, т.е. поискано е нанасяне на поправка /изменение/ в границите на ПИ с идентификатор 68134.2040.2280 в съответствие с регулационните граници на УПИ IX-605, за който имот се твърди, че заявителят разполага с документ за собственост. Към проекта за изменение е приложен нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № 197, том V, рег. № 11335, дело № 866/2019г. Същият документ е вписан като титул за собственост на ПИ 68134.2040.2280 и в представената извадка от кадастралния регистър.

Основанията за изменение на одобрената кадастрална карта и кадастрални регистри са посочени в чл. 51, ал. 1, т. 1-3 от ЗКИР - изменения в данните за обектите на кадастъра, настъпили след влизането в сила на кадастралната карта и кадастралните регистри; непълноти или грешки и явна фактическа грешка. В случая правното основание за изменението е по т. 2 от текста. Съгласно § 1, т. 16 ДР на ЗКИР (изм. ДВ, бр. 57 от 2016г.) „непълноти или грешки“ са несъответствия в границите и очертаванията на недвижимите имоти в кадастралната карта за урбанизирана територия спрямо действителното им състояние. С оглед на това, в развитото се производство е

следвало да се спазва процедурата по чл. 54 от ЗКИР.

В случая обаче не може да се говори за наличие на „непълноти или грешки“ касателно границата между поземлен имот 68134.2040.2280 и поземлени имоти 68134.2040.2042, 68134.2040.2281 и 68134.2040.606. От доказателствата по делото, включително приетата съдебно-техническа експертиза, се установява, че спорната граница е нанесена съобразно действащите към този момент приоритети по ЗКИР, а именно по данни от геодезическо заснемане на съществуващите на място граници.

Освен това, според приетото по делото и неоспорено от страните заключение на СТЕ, е налице непълно съвпадение между засегнатите от изменението на КК имотни граници и регулационните граници от действащия регулационен план, представляващи границите на УПИ IX-605 с УПИ XV-605 /нанесен в КК с идентификатори 68134.2040.2042 и 68134.2040.2281/ и УПИ VIII-606 /нанесен в КК с идентификатор 68134.2040.606/ в кв. 22. Несъвпадението /отклонението/ обаче е в рамките на допустимата точност по смисъла на чл. 18 от Наредба № РД-02-20-5/15.12.2016г. Съгласно чл. 54, ал. 3 от ЗКИР не се смята за непълнота или грешка в кадастралната карта разликата в координатите на точка от граница, определена от кадастралната карта и чрез геодезически измервания, когато е по-малка от допустимата, определена с наредбата по чл. 31. Само на това основание не е следвало да се процедира искането изменение в КК за отстраняване на непълноти и грешки.

На следващо място, заявителите се легитимират като собственици на ПИ с идентификатор 68134.2040.2280 с площ 831 кв.м. (съгласно нотариален акт № 197, том V, рег. № 11335, дело № 866/2019г.), като в цитирания нотариален акт е посочено, че същият имот съгласно документ за собственост представлява УПИ IX-605 в кв. 22 по плана на [населено място], в.з. „С.-девер“, с площ от 799 кв.м. При тези данни не става ясно защо административният орган е одобрил исканото изменение в ККР, което не съответства на титула за собственост, като площта на имота е нараснала на 856 кв.м. Следователно изменението не поставя границите на имота в съответствие с документа за собственост, с което не е изпълнена целта на закона.

От приетата по делото СТЕ се установява, че по отношение на имот с идентификатор 68134.2040.2280 е налице пълно съответствие между документа за собственост и данните от кадастралната карта преди обжалваното изменение. Съгласно приложения титул за собственост (нотариален акт № 197, том V, рег. № 11335, дело № 866/2019г.) заявителите М. А. З. и С. А. А. са собственици на недвижим имот с идентификатор 68134.2040.2280 по ККР с площ по кадастрална скица 831 кв.м, което кореспондира с приложената на л. 9 от делото скица № 15-1023528/02.11.2020г. по ККР, одобрени със Заповед № РД-18-3/11.01.2011г. на ИД на АГКК. В същия нотариален акт е отбелязано, че имот с идентификатор 68134.2040.2280 съответства на имот с идентификатор 68134.2040.605 (стар) и с номер по предходен план – парцел IX-605, кв. 22, който имот представлява УПИ IX-605 в кв. 22 по плана на [населено място], м. „в.з. С. – север“, с площ от 799 кв.м. Идентично е описанието на същия имот /УПИ IX-605/ по отношение на площта от 799 кв.м и в представените по делото /л. 101-105/ нотариален акт № 150, дело № 142/2007г. и нотариален акт № 106, дело № 100/2007г. От приетата СТЕ също така се установява, че ПИ с идентификатор 68134.2040.2280 при одобряване на ККР е заснет съобразно съществуващите на място материализирани граници. Кадастралната карта отразява действителното състояние на имота, а именно неговото местоположение, граници и размери. В случая имотът е

заснет по неговите материализирани граници към момента на одобряване на кадастралната карта, поради което и фактът, че същият е с различна площ по действащия регулационен план не е основание за изменение на кадастралната карта и не сочи на наличие на непълнота или грешка при одобряването на същата.

С одобреното изменение на кадастралната карта относно процесния имот се засягат ПИ с идентификатори 68134.2040.2042, 68134.2040.2281 и 68134.2040.606, като е налице застъпване между имотите и квадратурата на последните се намалява. Съгласно чл. 54, ал. 2 от ЗКИР "Когато непълнотата или грешката е свързана със спор за материално право, тя се отстранява след разрешаването на спора по съдебен ред". Съгласно § 1 т. 16 от ДР на Наредба № 02 – 20 – 5 от 15.12.2016г. „Спор за материално право“ по смисъла на чл. 70 и 71 е налице, когато в проекта за изменение на кадастралната карта местоположението и границите на имотите не съответстват на правата на собственост на всички заинтересовани лица съгласно представените и събрани писмени доказателства в административното производство.

Следователно при наличие на спор за материално право измененията на КК и КР, свързани с непълнота или грешка във връзка със спора, могат да се отстранят чак след разрешаването на спора по съдебен ред. Изменението преди разрешаване на спора е недопустимо. Процесната заповед е издадена на основание чл. 51, ал. 1, т. 2 ЗКИР, като при наличие на спор за материално право, административният орган е следвало да се съобрази с изискването на чл. 54, ал. 2 ЗКИР. Последната норма, макар и да не изисква изготвяне на акт за непълноти и грешки, задължава органа при установяване на спор за материално право (спор за собственост), т.е. при констатирано застъпване на площта и границите на новонанасяния имот със съседни имоти и изрично направено възражение от засегнатите собственици, да не извършва исканото изменение до приключване на отделно исково производство с влязло в сила решение между страните, имащо сила на пресъдено нещо за тях. Органът следва да изготви комбинирана скица с отразяване на спорните части от имота, а претендираната непълнота и грешка се отстранява в КККР въз основа на скица-проект след решаване на спора по съдебен ред.

При наличен спор за материално право, не са били налице предпоставките на посоченото в заповедта основание за изменение на КККР поради непълноти и грешки. Напротив, в този случай административният орган, при условията на обвързана компетентност е следвало съгласно чл. 54, ал. 2 ЗКИР да не издава заповед за изменение на КККР, преди приключване на спора по съдебен ред. Този спор се явява преюдициален спрямо административното производство за отстраняване на грешки в кадастралния план, поради което следва да се изчака разрешаването му по съдебен ред. При липса на такова съдебно решение, заповедта за изменение на КККР е преждевременно издадена, което обуславя нейната незаконосъобразност.

В заключение следва извод, че оспорената заповед е издадена при допуснати съществени процесуални нарушения и в противоречие с материалния закон. По същество с одобреното изменение в КК не се поставят границите на имотите в съответствие с документите за собственост, нито пък с действителното фактическо положение, предвид материализираните плътни огради по имотните граници, с което не е изпълнена и целта на закона.

При този изход на делото следва да бъде уважена претенцията за присъждане на разноски по делото. Искана е сумата от 993,34 лева, от които 10 лева ДТ, 83,34 лева депозит за СТЕ и 900 лева адвокатски хонорар, заплатени от жалбоподателя В. Д. С.,

съгласно списък по чл. 80 от ГПК /л. 278/; 10 лв. ДТ, 83,33 лева депозит за СТЕ и определяне на възнаграждение по чл. 38, ал. 2 от ЗА за жалбоподателя Д. Г. Д., съгласно списък по чл. 80 от ГПК на л. 276. По отношение на жалбоподателя Х. Г. Н. е заявена само претенция по чл. 38 от ЗА в о.с.з. от 18.05.2021г., въпреки изявлението на адв. Л., че представя поотделно списък с разноските за всеки от тримата жалбоподатели. Такъв списък не е представен по отношение на жалбоподателя Х. Г. Н., нито е представен договор за правна защита и съдействие за оказване на безплатна правна помощ.

Направено е възражение за неоснователност на претенциите по чл. 38 от ЗА от страна на процесуалния представител на ответника. Съдът намира, че възражението е частично основателно. Съгласно чл. 38, ал. 1 от Закона за адвокатурата адвокатът или адвокатът от Европейския съюз може да оказва безплатно адвокатска помощ и съдействие на: 1. лица, които имат право на издръжка; 2. материално затруднени лица; 3. роднини, близки или на друг юрист. В случая по делото е представен договор за правна защита и съдействие, сключен между Д. Д. и адв. Л. /л. 277/, съгласно който е договорено оказване на безплатна правна помощ по смисъла на чл. 38, ал. 2 във вр. с чл. 38, ал. 1, т. 3, предл. второ от ЗА, т.е. посочено е, че жалбоподателят е близък на адв. Л..

В случаите на адвокатска помощ, оказана безплатно, ако другата страна бъде осъдена за разноски, адвокатът има право на адвокатско възнаграждение, определено от съда в размер не по-нисък от предвидения в наредбата по чл. 36, ал. 2 от ЗА. По делото е представен договор за безплатна правна помощ, сключен между адв. Л., изготвил и подписал жалбата до съда като пълномощник на жалбоподателя Д., в който е посочено, че доверителят по договора е „близко лице“ на адвоката /чл. 38, ал. 1, т. 3, предл. второ от ЗА/. Обстоятелството, че клиентът е близко лице на адвоката не се нуждае от доказване, тъй като адвокатът сам определя кои лица са от кръга на неговите близки. /В този смисъл определение № 6698 от 6.06.2016 г. на ВАС по адм. д. № 5926/2016 г., V о., докладчик председателят А. Д., определение № 1576 от 7.02.2017 г. на ВАС по адм. д. № 5755/2015 г., V о., докладчик съдията Е. М., определение № 10745 от 21.09.2010 г. на ВАС по адм. д. № 11028/2010 г., IV о., докладчик председателят М. К., определение № 95 от 19.02.2015г. на ВКС по ч.т.д. № 1451/2014г., II т.о./.

Адвокатското възнаграждение следва да бъде определено в размер на 900 лева, в съответствие с чл. 8, ал. 2, т. 1 от Наредба № 1 от 9.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Общият размер на дължимите разноски по отношение на жалбоподателя Д. Д. е 993, 33 лева, от които 10 лева ДТ, 83,33 лева депозит за СТЕ и 900 лева адвокатски хонорар, определен по реда на чл. 38, ал. 2 от ЗА и чл. 8, ал. 2, т. 1 от Наредба № 1 от 9.07.2004г.

По отношение на жалбоподателя Х. Г. Н. е приложено пълномощно на л. 192 от делото, в което няма отбелязване за оказване на безплатна адвокатска помощ. По делото е представено единствено пълномощно, но не и договор за правна помощ и съдействие, а в пълномощното липсва вписване, че правната помощ се оказва от адвоката в някоя от хипотезите на чл. 38 от ЗА /безплатно/.

В процесния случай, действително съдът определя адвокатското възнаграждение в случаите на чл. 38, ал. 2 от ЗА, но само когато е установено, че страните са се договорили адвокатът да окаже безплатно правна помощ при наличието на някоя от хипотезите на чл. 38, ал. 1 от ЗА.

В този смисъл е и разпоредбата на чл. 36, ал. 2 ЗА. Договорът удостоверява волята на договарящите относно възнаграждението на упълномощеното лице. От представеното пълномощно по настоящото дело не може да се установи верността на твърдението, че правната помощ е оказана при условията на чл. 38, ал. 1 от ЗА.

Ето защо съдът намира, че възражението на представителя на ответника следва да бъде уважено, поради което в полза на Х. Г. Н. следва да бъде присъдена сумата от 93,33 лева, представляваща 10 лева ДТ и 83,33 лева депозит за СТЕ.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, 27-ми състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на В. Д. С., Д. Г. Д. и Х. Г. Н. Заповед № 18-8822/21.09.2020г. на началника на Службата по геодезия, картография и кадастър С..

ВРЪЩА преписката на началника на Службата по геодезия, картография и кадастър С. за ново произнасяне по заявление с вх. № 01-143943/26.03.2020г., подадено от М. А. З. и С. А. А., съобразно мотивите на настоящото решение.

ОСЪЖДА Служба по геодезия, картография и кадастър С. да заплати на В. Д. С. ЕГН [ЕГН] сумата от 993, 34 (деветстотин деветдесет и три лева и тридесет и четири стотинки) лв., представляваща разноски по делото.

ОСЪЖДА Служба по геодезия, картография и кадастър С. да заплати на Д. Г. Д. ЕГН [ЕГН] сумата от 93,34 (деветдесет и три лева и тридесет и четири стотинки) лв., представляваща разноски по делото.

ОСЪЖДА Служба по геодезия, картография и кадастър С. да заплати на адв. Г. Ц. Л. – САК, личен номер [ЕГН], със служебен адрес: [населено място], [улица], ет. 1 адвокатско възнаграждение в размер на 900 (деветстотин) лв.

ОСЪЖДА Служба по геодезия, картография и кадастър С. да заплати на Х. Г. Н. ЕГН [ЕГН] сумата от 93,34 (деветдесет и три лева и тридесет и четири стотинки) лв., представляваща разноски по делото.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: